

עפ"ג 32390/05/23 - יוסף שרקאווי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 32390-05-23 שרקאווי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 430678/2018

בפני המערער נגד המשיבה
כבוד השופטים אלי אברבנאל, חיה זנדברג ומיכל שרביט
יוסף שרקאווי ע"י ב"כ עוה"ד רמי עותמאן
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד פנסחי-נבו, פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) בת"פ 60226-03-19 מיום 29.3.2023.

1. המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת נשק שלא כדין והחזקת חלק של נשק או תחמושת לפי סעיפים 144(א) ו-144(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לפי האמור בכתב האישום, ביום 27.9.2018 בשעה 1:25 בחיפוש בביתו של הנאשם, נמצא בחדרו מאחורי שידה שק ובו זוג כפפות בצבע שחור, מסיכת סקי בצבע שחור ו"ברוס" (ארגז תחמושת) צבאי. בתוך ה"ברוס" נמצאו אקדח מסוג "בול" ובו מחסנית מלאה בכדורים; שתי חבילות כדורי אקדח ובהן 53 כדורים; ושלוש מחסניות מלאות בכדורים.
2. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. לענין מיקומו של המערער במתחם, עמד בית משפט קמא על הודאתו של הנאשם, על נסיבותיו האישיות ועל היותו מתמודד נפש, וכן על עברו הפלילי, ובהתאם לכך גזר את עונשו של המערער ל-14 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), למאסר מותנה ולקנס.
3. על גזר דין זה הוגש הערעור הנוכחי.
4. בערעור טען ב"כ המערער כי בית משפט קמא קבע מתחם ענישה התואם את המדיניות הענישתית הנוכחית ביחס לעבירות נשק, בעוד לטענתו בזמן ביצוע העבירות - בשנת 2018 - נהגה מדיניות ענישתית מקלה יותר. ב"כ המערער הדגיש את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, את הודאתו המידית של הנאשם, ואת נסיבותיו האישיות, שמפאת צנעת הפרט לא נפרטן. עוד טען ב"כ המערער כי המערער מצא את הנשק 2 דקות לפני שנמצא על ידי המשטרה, אולם לטיעון זה לא ראינו לייחס משקל שכן אין לו עיגון כלשהו בכתב האישום בו הודה הנאשם, והמדינה חלקה עליו. לפיכך, ביקש להקל בעונשו של המערער ולהעמידו על מאסר לריצוי בעבודות שירות.

5. מנגד, ב"כ המדינה ביקשה לדחות את הערעור. לדבריה, לא ניתן להתעלם מהשינוי ברמת הענישה מחמת שעבירות הנשק הפכו ל"מכת מדינה". ב"כ המדינה הדגישה שהמערער הורשע הן בעבירה של החזקת אקדח הן בעבירה שעניינה החזקת "ברוס" שלם של תחמושת. באשר לנסיבותיו האישיות של המערער, טענה ב"כ המדינה שאלו לא הוכחו כדבעי באמצעות מסמכים מקובלים, ומכל מקום בית משפט קמא ייחס להם משקל בגזר דינו.
6. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים החלטנו לדחות את הערעור. טענתו המרכזית של ב"כ המערער היא כי מתחם הענישה שנקבע בעניינו של המערער אינו משקף את רמת הענישה שנהגה בשנת 2018. אולם, העיון בפסיקת בית המשפט העליון מעלה שהקריאה להחמרה בענישה בעבירות נשק יצאה מבית המשפט העליון גם ביחס לעבירות שבוצעו בשנת 2018. ראו, למשל, דברי כב' השופט סולברג בע"פ 2733/20 **אבו זיאד נ' מדינת ישראל** (24.10.2021) ביחס לעבירות נשק שבוצעו בשנת 2018. אמנם דובר שם בעבירות חמורות יותר מאשר בענייננו, אך עדיין הגיונם של דברים מתאים לענייננו. ואלו דברי כב' השופט סולברג:
- "רעה חולה זו פוקדת את מדינתנו מזה זמן, והיא מזינה, דבר יום ביומו, את פעולות הטרור ואת עורקי הפשיעה החמורה, המסכנים את הציבור הישראלי, סכנת נפשות ממש, בכוח ובפועל...
...גזר הדין ניתן לאחר שקילת כל השיקולים הצריכים לעניין, ובהתחשב בעמדה שנקבעה בפסיקה, שלפיה יש לנקוט ענישה מחמירה כלפי עבירות נשק. השעה צריכה לכך" (שם, בפסקאות 16-17 לפסק-הדין).
7. וראו גם דברי כב' השופט מזוז בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (5.11.2019), שנאמרו אף הם ביחס לעבירות נשק שבוצעו בשנת 2018, לאמור:
- "התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית ו'הגורם בלעדיו איין' (*causa sine qua non*) למגוון רחב של עבירות... לעתים קרובות הנשק הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה, ואף אם הנשק נרכש למטרות 'הגנה עצמית', הזמינות של הנשק מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולחרפת תוצאותיהן.
על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ 'לשים יד' על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק...
ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת 'יבוש הביצה' המשמשת ערש לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן...".
8. נוכח פסיקה ברורה זו של בית המשפט העליון, אין מקום לטיעוני המערער בדבר החמרה עמו, כביכול.
9. ואכן, העונש שנגזר על המערער - 14 חודשי מאסר בפועל - גם אם אינו עונש מקל, משקף כדבעי את העובדה שהמערער החזיק בחדרו לא רק אקדח אלא "ברוס" שלם של תחמושת, הכולל מחסנית מלאה בכדורים; שתי חבילות כדורי אקדח ובהן 53 כדורים; ושלוש מחסניות מלאות בכדורים. בכל אלו גלום פוטנציאל סכנה משמעותי, ומכאן העונש שראה בית משפט קמא לגזור על המערער.
10. טענות המערער לעניין נסיבותיו האישיות נשקלו על ידי בית משפט קמא, ואין בטענות אלו כדי להקים עילה להתערבותה של ערכאת הערעור.

אשר על כן, הערעור נדחה. על המערער להתייצב לריצוי עונשו בבית הכלא "ניצן" ברמלה ביום 19.11.2023 עד לשעה 10:00 כשהוא מצויד בתעודת זהות.

ניתן היום, י"א תשרי תשפ"ד, 26 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.

**מיכל שרביט,
שופטת**

**חיה זנדברג,
שופטת**

**אלי אברבנאל,
שופט**